

Télen pár éve ebben járok. Időnként rám jön, hogy **nem kéne kínoznom a velem szembe jövőket**, és be kéne újítanom valami rendes, 40 évesnek való sapkával. De a végén eltelik a tél, és a sapkavásárlás elmarad.

Pár napja ismét elkezdtem használni. És ismét sokkal derűsebb lett az életem. Általában elfelejtem, hogy hogyan is néz ki az a sapka, ami rajtam van, és értetlenül nézem az embereket, hogy mi a bajuk.

Jönnek szembe mosolyogva, majd egy idő után szinte **szégyenkezve lesütik a szemüket**, és közben olyan arcot vágnak, mint akik nagyon

igyekeznek nem befingani a szaunába.

Ilyenkor esik le, hogy basszus, a sapka. Meg, hogy nem kéne kínozni szegény embereket. Tényleg kellene venni egy méltóságteljes sapkát.

Mert sokan vannak, akik nem tudják feldolgozni, hogy jön szembe egy egyébként normálisnak kinéző pasas, és van rajta egy idióta sapka. Ilyenkor nem illik kiröhögni. Mert az olyan

ízléstelen. **Mégis mit illik ilyenkor csinálni?**

De vannak napok, amikor összenézünk a szembejövővel, és mindketten mosolygunk, és olyan is van, amikor a diákok nyíltan kiröhögnek. És mindkét eset

sokkal jobb, mint a szemlesütős kínlódás.

Hogy miről jutott eszembe? Több dologról is. Az egyik pár órája történt. [Tanácsulésen voltam](#) . Életembe az elsőn. Vicces volt.

Főleg az volt vicces, amikor a polgármester bejelentette, hogy levelezett Budapest főpolgármesterével, és kért valamit, ami **lehet használt is, csak még működjön**. És úgy néz ki pozitív a válasz.

Minthogy azelőtt arról volt szó, hogy milyen nehézségei vannak a városnak a jelenlegi busztársasággal, azt hittem, hogy talán használt buszokról van szó. És már elmorogtam a bajsom alatt egy

ez igen Árpit.

De nem. Nem ám. Hanem karácsonyi díszekről. Öt darab csillagról, és sok sok egyéb cukiságról. És csak az Udvarhelyen töltött tíz évnek köszönhettem, hogy nem nyarítottam fel hangosan. Mert az ízléstelen és nem illik. Csak körbenéztem, és **sok-sok olyan arcot láttam**, mint aki épp nagyon igyekszik nem befingani a szaunába.

Miközben hazafelé baktattam, tudtam, hogy most már **visszavonhatatlanul és végérvényesen ízléses és illedelmes lettem**

.

És ez nagyon elszomorított.

A másik dolgot nem mesélem el. Mert aki nem mer ízléstelen lenni, az **nem érdemli meg**, hogy murkot dugjon mások seggébe. Még akkor sem, ha nagyon megérdemelnék.

Azt hiszed érted? Nem, nem érted.

2017. november 29. szerda, 12:55

Lehet, **vennem kéne egy normális sapkát.**